

Pritožniki trdijo tudi, da je izpodbijani sklep predpis, ker:

- a) so v skladu s sodno prakso vsi akti, ki se splošno uporabljajo in ki niso zakonodajni akti, predpisi;
- b) dejstvo, da se z izpodbijanim sklepom izvaja Sporazum o izstopu, ki je hierarhično nad akti, ki jih sprejmejo institucije Unije, ni upoštevno;
- c) argument, da je mogoče Sporazum o izstopu navzven šteti za enakovreden notranjemu zakonodajnemu aktu, je napačen;
- d) argument, da izpodbijani sklep uživa visoko demokratično legitimnost, je napačen.

(¹) Sklep Sveta (EU) 2020/135 z dne 30. januarja 2020 (UL 2020, L 29, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Stade (Nemčija)
17. avgusta 2021 – prosilec 1 in drugi/Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-504/21)

(2021/C 490/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Stade

Stranke v postopku v glavni stvari

Prosilci: prosilec 1, prosilec 2, prosilec 3, prosilec 4, prosilec 5

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland (ki jo zastopa Bundesamt für Migration und Flüchtlinge)

Vprašanja za predhodno odločanje

a. Iztočljivost

1. Ali je treba člen 27 Uredbe (EU) št. 604/2013 (Uredba Dublin III) (¹), po potrebi v povezavi s členom 47 in členom 51 (1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (Listina), vendar ob poznavanju določb Direktive Sveta 2003/86/ES (²), razlagati tako, da mora država članica, na katero je zahteva naslovljena, prosilcem – ki so med drugim otroci –, ki prebivajo v državi članici, ki daje zahtevo, in zahtevajo predajo na podlagi členov 8, 9 ali 10 Uredbe Dublin III, ali njihovim družinskim članom v državi članici, na katero je zahteva naslovljena, v smislu členov 8, 9 ali 10 Uredbe Dublin III pri sodišču v državi članici, na katero je zahteva naslovljena, zagotoviti učinkovito pravno sredstvo zoper zavrnitev zahteve za sprejem?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pod točko (a) nikalen:

ali pravica do učinkovitega pravnega sredstva, navedena v prvem vprašanju pod točko (a), v tem primeru, ker ni zadostne ureditve v Uredbi Dublin III, izhaja neposredno iz člena 47 Listine, po potrebi v povezavi s členi 7, 9 in 33 Listine (glej sodbi Sodišča z dne 7. junija 2016, C-63/15, Mehrdad Ghezelbash, točki 51 in 52 (³), in z dne 26. julija 2017, C-670/16, Tsegezab Mengesteab, točka 58 (⁴))?
3. Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje pod točko (a) pritrdilen:

ali je treba člen 47 Listine, po potrebi v povezavi z načelom lojalnega sodelovanja (glej sodbo Sodišča z dne 13. novembra 2018, C-47/17 in C-48/17, X (⁵)), razlagati tako, da mora država članica, na katero je zahteva naslovljena, seznaniti državo članico, ki daje zahtevo, da so prosilci vložili pravno sredstvo zoper zavrnitev zahteve za sprejem in da država članica, ki daje zahtevo, ne sme vsebinsko odločiti o prošnji prosilcev za azil dokler se postopek s pravnim sredstvom ne konča z negativnim izidom?

4. Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje pod točko (a) pritrdilen:

ali je treba člen 47 Listine, po potrebi ob upoštevanju vrednostnega sistema iz uvodne izjave 5 Uredbe Dublin III, v primeru, kot je obravnavani, razlagati tako, da sodiščem države članice, na katero je zahteva naslovljena, nalaga, da morajo zagotoviti pravno varstvo v obliki nujnega postopka? Ali za sodišča države članice, na katero je zahteva naslovljena, veljajo časovni roki za odločitev o pravnem sredstvu?

b. *Prenos odgovornosti*

1. Ali člen 21(1), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III v povezavi s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 1560/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 118/2014⁽⁶⁾ (izvedbena uredba), načeloma povzroči dokončen prenos odgovornosti na državo članico, ki daje zahtevo, če država članica, na katero je zahteva naslovljena, pravočasno zavrne tako prvotno zahtevo države članice, ki daje zahtevo, kot tudi ugovor zoper to odločitev (glej sodbo Sodišča z dne 13. novembra 2018, C-47/17 in C-48/17, točka 80)?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pod točko (b) pritrdilen:

ali to velja tudi, če sta odločbi o zavrnitvi, ki ju je izdala država članica, na katero je zahteva naslovljena, nezakoniti?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pod točko (b) nikalen:

ali se lahko prosilec za azil v državi članici, ki daje zahtevo, v razmerju do države članice, na katero je zahteva naslovljena, sklicuje na nezakonit prenos odgovornosti, ki je posledica neupoštevanja meril za določitev odgovornosti, ki se nanašajo na enotnost družine (členi od 8 do 11, 16 in 17(2) Uredbe Dublin III)?

c. *Naknadna prošnja*

1. Ali je treba člen 7(2) in člen 20(1) Uredbe Dublin III razlagati tako, da ne izključujeta upoštevnosti določb poglavja III in izvedbe postopka za sprejem na podlagi poglavja VI, del II, Uredbe Dublin III v primerih, v katerih so prosilci v državi članici, ki daje zahtevo, že vložili prošnjo za azil in je država članica, ki daje zahtevo, to prošnjo za azil prvotno na podlagi člena 33(2)(c) v povezavi s členom 38 Direktive 2013/32/EU⁽⁷⁾ zavrgla kot nedopustno, vendar v državi članici, ki daje zahtevo, medtem – na primer zato, ker se „Izjava EU in Turčije z dne 18. marca 2016“ (glej EN P-000604/2021, Answer given by Ms Johansson on behalf of the European Commission z dne 1. junija 2021) dejansko več ne izvaja, – poteka dopusten postopek naknadne prošnje?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pod točko (c) nikalen:

ali je treba člen 7(2) in člen 20(1) Uredbe Dublin III v primeru, ki je opisan v prvem vprašanju pod točko (c), potem razlagati tako, da ne izključujeta upoštevnosti določb poglavja III in izvedbe postopka za sprejem na podlagi poglavja VI, del II, Uredbe Dublin III v primerih meril za določitev odgovornosti, ki se nanašajo na enotnost družine (členi od 8 do 11 in 16 Uredbe Dublin III)?

3. Ali je člen 17(2) Uredbe Dublin III še upošteven, če so prosilci v državi članici, ki daje zahtevo, že vložili prošnjo za azil in je država članica, ki daje zahtevo, to prošnjo za azil prvotno na podlagi člena 33(2)(c) v povezavi s členom 38 Direktive 2013/32/EU zavrgla kot nedopustno, vendar v državi članici, ki daje zahtevo, medtem – na primer zato, ker se „Izjava EU in Turčije z dne 18. marca 2016“ (glej EN P-000604/2021, Answer given by Ms Johansson on behalf of the European Commission z dne 1. junija 2021) dejansko več ne izvaja, – poteka dopusten postopek naknadne prošnje?

4. Če je odgovor na tretje vprašanje pod točko (c) pritrdilen:

ali člen 17(2) Uredbe Dublin III prosilec za azil daje subjektivno pravico, ki je v državi, na katero je zahteva naslovljena, iztožljiva? Ali v zvezi s tem obstajajo določbe prava Unije za uporabo polja proste presoje nacionalnih organov – na primer upoštevanje enotnosti družine, koristi otroka – ali se pri tem uporablja izključno nacionalno pravo?

d. *Subjektivne pravice družinskega člana, ki prebiva v državi članici, na katero je zahteva naslovljena*

Ali ima tudi družinski član, ki že prebiva v državi članici, na katero je zahteva naslovljena, sodno iztožljivo pravico do upoštevanja člena 8 in naslednjih Uredbe Dublin III in pravil za predaje, ki temeljijo na njih (člen 18 ter člen 29 in naslednji Uredbe Dublin III; po potrebi v povezavi z uvodnimi izjavami 13, 14 in 15 Uredbe Dublin III v povezavi s členom 47 Listine), oziroma člena 17(2) Uredbe Dublin III?

- (¹) Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).
- (²) Direktiva sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 224).
- (³) ECLI:EU:C:2016:409.
- (⁴) ECLI:EU:C:2017:587.
- (⁵) ECLI:EU:C:2018:900.
- (⁶) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 118/2014 z dne 30. januarja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1560/2003 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 o določitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države (UL 2014, L 39, str. 1).
- (⁷) Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60).

Pritožba, ki jo je XC vložil 20. avgusta 2021 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. februarja 2021 v zadevi T-488/18, XC/Komisija

(Zadeva C-527/21 P)

(2021/C 490/19)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: XC (zastopnik: F. Rosi, avvocato)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 10. februarja 2021 v zadevi T-488/18, XC/Komisija;
- razglasi ničnost treh odločb, izpodbijanih na prvi stopnji, oziroma, podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- Komisiji naloži povračilo škode, ki naj jo pravično določi Sodišče, oziroma, podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- Komisiji naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah, oziroma, podredno, odločitev o stroških pridrži in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je razdeljena na štiri dele.

Prvi del: zavrnitev predloga za razglasitev ničnosti rezervnega seznama javnega natečaja EPSO/AD/356/18 (točke od 173 do 182 izpodbijane sodbe)

Pritožnik se v zvezi s tem sklicuje na kršitev načela kontradiktornosti; kršitev in napačno uporabo načel, vzpostavljenih s sodno prakso na področju razglaševanja ničnosti rezervnih seznamov javnih natečajev; kršitev člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah na področju učinkovitega sodnega varstva; neobstoj obrazložitve in nelogičnost izpodbijane sodbe ter izkrivljanje in potvarjanje dejstev.

Drugi del: zavrnitev predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2018) 3969 z dne 19. junija 2018 na področju dostopa do dokumentov (točke od 141 do 172 izpodbijane sodbe)